

Pelsőc, 1918. szeptember 22.

1940-ben a pécsi Erzsébet Tudományegyetem soproni Evangélikus Hittudományi Karán lelkészi oklevelet szerzett és lelkésszé szentelték, 1943-ig a berlini Collegium Hungaricum teológiai ösztöndíjasaként a Friedrich Wilhelm Tudomány-egyetemen filozófiát tanult és Berlinben bölcsészdoktori oklevelet szerzett, közben 1942–1943-ban a halle–wittenbergi Martin Luther Tudományegyetem Hittudományi Karán a délkelet-európai egyháztörténet előadója. 1943-tól Győrött, 1944-től Sopronban segédlelkész, 1945-ben Pécsett vallástanár és a Pécsi Tudományegyetem egyetemi lelkésze. 1949-ben lett a győri Evangélikus Diakonissza Anyaház igazgató lelkésze. 1950 és 1971 között, majd 1980–1982-ben a budapesti Evangélikus Teológiai Akadémia Rendszeres Teológiai Tanszékén a dogmatika, az etika, a filozófiatörténet és az ökumenika rendes tanára, dékán 1980–1982-ben. 1971-től 1975-ig közben a genfi Luteránus Világszövetség felsőfokú teológiai képzésének ún. világtitkára Genfben, majd az Európai Egyházak Szervezete teológiai igazgatója 1980-ig. A Magyarországi Evangélikus Egyház Északi Evangélikus Egyházkerületének püspökévé 1982-ben választották meg 1989-ig, az evangélikus egyház helyettes püspöke 1986–1987-ben, elnökpüspöke 1987–1989-ben volt. Az Egyházak Világtanácsa Központi Bizottsága és a Luteránus Világszövetség végrehajtó bizottságának tagja 1987-től 1990-ig volt. 1987. szeptember 19-én, az országos listán megválasztott országgyűlési képviselőként lett tagja az országgyűlésnek. A Hazafias Népfront Országos Tanácsa és az Elnökség tagja 1988–1989-ben volt. 1946-ban a Pécsi Tudományegyetemen teológiai doktori oklevelet szerzett.